

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๕๐๓/ ๑๓๓๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 12960
วันที่ 23 มี.ย. 2558

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม ๖

กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. หนังสือรอนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี
 ๒. บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. พร้อมด้วยร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. จำนวน ๑๒๐ ชุด
 ๓. ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติศุลกากรฉบับที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันกับร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. จำนวน ๑๒๐ ชุด
 ๔. สรุปสาระสำคัญของหลักการในร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ จำนวน ๑๒๐ ชุด
 ๕. สรุปคำเสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี จำนวน ๑๒๐ ชุด
 ๖. คำชี้แจงตามหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติศุลกากร
 ๗. แผ่นบันทึกข้อมูล จำนวน ๑ แผ่น

ด้วยกระทรวงการคลังขอเสนอเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๒) ร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชกำหนด ทั้งนี้รอนายกรัฐมนตรี (หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล) กำกับการบริหารราชการ กระทรวงการคลัง ได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

กระทรวงการคลัง โดยกรมศุลกากรเห็นว่า ควรแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๔ ให้มีความทันสมัย โปร่งใส และมีความเป็นมาตรฐานสากล เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และรองรับการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศต่างๆ ที่ประเทศไทยจะเข้าผูกพันในอนาคต ซึ่งกฎหมายศุลกากรถือเป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันและอำนวยความสะดวกด้านการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ ตลอดจนเพิ่มศักยภาพให้การแข่งขันทางเศรษฐกิจให้แก่ภาคเอกชน และเพื่อความสะดวกในการใช้กฎหมาย จึงเห็นควรให้รวบรวมพระราชบัญญัติศุลกากรที่มีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบันทุกฉบับเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อให้เป็นพระราชบัญญัติฉบับเดียว

ทั้งนี้ ในการร่างกฎหมายได้เชิญประชุมหน่วยงานภายในกรมศุลกากรและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๑ หน่วยงาน เช่น สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สมาคมตัวแทนออกของรับอนุญาตไทย สมาคมเจ้าของและตัวแทนเรือกรุงเทพฯ สมาคมผู้นำเข้าและผู้ส่งออก

/ ระดับมาตรฐาน...

ระดับมาตรฐานเออีโอ เป็นต้น เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ จากภาคเอกชน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาการร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. แล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

เนื่องจากพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ได้มีการประกาศใช้มาเป็นระยะเวลานาน อีกทั้งมีการแก้ไขเพิ่มเติมหลายครั้ง ส่งผลให้มีพระราชบัญญัติศุลกากรหลายฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒ และพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ จึงทำให้กฎหมายศุลกากรกระจัดกระจาย และทำให้เกิดความไม่สะดวกในการใช้งาน สมควรปรับปรุงแก้ไขให้มีความทันสมัย และเหมาะสมกับการค้าระหว่างประเทศในปัจจุบัน ตลอดจนรวบรวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องทุกฉบับให้เป็นพระราชบัญญัติฉบับเดียว อีกทั้งยังสมควรปรับปรุงแก้ไขให้มีมาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพทางการค้าให้แก่ผู้ประกอบการ สมควรปรับปรุงแก้ไขและจัดทำเป็นร่างพระราชบัญญัติศุลกากรเพียงฉบับเดียว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

การแก้ไขกฎหมายในครั้งนี้ จะเป็นการแก้ไขกฎหมายที่ล้าสมัย เนื่องจากประกาศใช้มาเป็นระยะเวลานาน และจะแก้ไขข้อบกพร่องของกฎหมายในเรื่องต่างๆ เพื่อให้กฎหมายมีความเหมาะสม เกิดความเป็นธรรม สามารถคาดหมายได้ ตลอดจนเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ภาคธุรกิจในการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ นี้

๔. สาระสำคัญ ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ฉบับนี้ มีสาระสำคัญในการปรับปรุงแก้ไขหลายประการ เช่น

๔.๑ การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เรื่อง การจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น กล่าวคือ ให้ลดอัตราการจ่ายเงินรางวัล ซึ่งจ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการจับกุมจากเดิมร้อยละ ๒๕ จากเงินค่าขายของกลางหรือค่าปรับ เป็นร้อยละ ๑๕ จากเงินค่าขายของกลางหรือค่าปรับ และให้มีเพดานสูงสุดอยู่ที่ ๕ ล้านบาทต่อคดี ส่วนเงินสินบนที่จ่ายให้แก่สายลับผู้แจ้งความนำจับให้คงไว้ในอัตราเดิม คือ ร้อยละ ๓๐ จากเงินค่าขายของกลางหรือค่าปรับ แต่ให้มีเพดานสูงสุดไม่เกิน ๑๐ ล้านบาทต่อคดี (มาตรา ๒๔๒)

๔.๒ การแก้ไขบทบัญญัติ เรื่อง อัตราโทษ ตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งเป็นความผิดหลายฐานความผิดอยู่ในมาตราเดียวกัน โดยแยกเป็น ๓ มาตรา ได้แก่ ๑) ความผิดฐานนำหรือพาของที่ยังมิได้เสียภาษี หรือของที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้อง เข้ามาในหรือส่งหรือพาของดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร (ลักลอบหนีศุลกากร) ๒) ความผิดฐานหลีกเลี่ยงอากร และ ๓) ความผิดฐานหลีกเลี่ยงข้อห้าม ข้อจำกัด โดยเพิ่มเติมความผิดฐานที่ ๓) นี้ ให้ครอบคลุมถึงของที่นำเข้าเพื่อการผ่านแดนและการถ่ายลำด้วย นอกจากนี้ ยังได้ทำการปรับปรุงเรื่องอัตราโทษและเจตนารมณ์ของการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ข้างต้น ให้เหมาะสมขึ้น (มาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๔๘ และมาตรา ๑๔๙) ดังนี้

ฐานความผิดของโทษ	ปัจจุบัน มาตรา ๒๗	แก้ไขเป็น
- ลักลอบหนีศุลกากร	- ปรับ ๔ เท่า ราคาของรวมค่าอากรหรือจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ	- ปรับ ๔ เท่า ราคาของรวมค่าอากรหรือจำคุกตั้งแต่ ๓ เดือน ถึง ๑๐ ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ (ไม่ต้องพิสูจน์เจตนา)

ฐานความผิดของโทษ	ปัจจุบัน มาตรา ๒๗	แก้ไขเป็น
- หลีกเลี่ยงอากร	- ปรับ ๕ เท่า ราคาของรวมค่าอากรหรือจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ	- ปรับเป็นเงินไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง แต่ไม่เกิน ๕ เท่าของอากรที่หลีกเลี่ยงหรือจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ และต้องมีเจตนาจึงเป็นความผิด
- หลีกเลี่ยงข้อห้าม ข้อจำกัด	- ปรับ ๕ เท่า ราคาของรวมค่าอากรหรือจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ	- ให้นำโทษตามกฎหมายแม่บทที่กำหนดข้อห้าม ข้อจำกัดนั้น มาใช้หรือจำคุกตั้งแต่ ๓ เดือน ถึง ๑๐ ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

๔.๓ การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เรื่อง ของต้องจำกัด ซึ่งต้องได้รับอนุญาตก่อนการนำเข้า โดยกำหนดให้ถือว่าของนั้นยังมีได้นำเข้าจนกว่าจะได้ตรวจมอบไปจากอารักขาของศุลกากร เพื่อแก้ไขปัญหากรณีที่ไม่สามารถออกใบอนุญาตหลังการนำเข้าได้ (มาตรา ๑๗๕ วรรคสอง)

๔.๔ การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เรื่อง ระยะเวลาในการตรวจสอบภายหลังการตรวจปล่อย (Post Audit) โดยกำหนดให้กระทำภายใน ๕ ปี นับแต่วันที่นำของเข้าหรือวันที่ส่งของออก เพื่อให้สอดคล้องกับระยะเวลาเก็บเอกสาร และมีระยะเวลาสิ้นสุดชัดเจน (มาตรา ๒๓๖)

๔.๕ การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เรื่อง ระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยกำหนดระยะเวลาการพิจารณาเป็น ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พนักงานศุลกากรได้รับอุทธรณ์ และเอกสารถูกต้องครบถ้วน และกำหนดให้สามารถมีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้หลายคณะ (มาตรา ๑๙๙)

๔.๖ การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เรื่อง การยกอุทธรณ์ โดยให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจยกอุทธรณ์ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐๔ (กรณีไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ให้ถ้อยคำ) โดยไม่มีเหตุอันควร และกรณีผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องขอถอนอุทธรณ์เท่านั้น (มาตรา ๒๐๗)

๔.๗ การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เรื่อง การจ่ายเงินเพิ่มกรณีชำระภาษีไม่ครบ ต้องชำระภาษีเพิ่มเติมพร้อมเงินเพิ่ม โดยกำหนดให้มีเพดานการจ่ายเงินเพิ่มร้อยละหนึ่งต่อเดือน ไม่เกินค่าภาษีอากรที่ต้องชำระ (มาตรา ๑๙๑)

๔.๘ การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เรื่อง ระยะเวลาในการรายงานเรือ เพื่อให้การรายงานอากาศยานเข้า-ออก สอดคล้องกับความเป็นจริง โดยกำหนดให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๙ และมาตรา ๑๒๐)

๔.๙ การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เรื่อง ของตกค้างโดยกำหนดระยะเวลาของของตกค้างให้เร็วขึ้นจาก ๒ เดือน เหลือ ๓๐ วัน หลังจากครบ ๓๐ วันแล้ว เมื่อตัวแทนเรือได้รับคำบอกกล่าวจากอธิบดีครบ ๑๕ วัน ให้ถือว่าของนั้นเป็นของตกค้าง เพื่อเร่งรัดการจัดเก็บภาษีและเพื่อให้การใช้พื้นที่บริเวณเขตท่าเป็นไปอย่างเหมาะสม ตลอดจนกำหนดให้การเก็บของในคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากร เป็นไปตามระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดเพื่อป้องกันปัญหาของคลังสินค้า โดยไม่มีมาตรการรองรับ (มาตรา ๑๙๔)

๔.๑๐ การเพิ่มเติมนิยามและบทบัญญัติ เรื่อง อำนาจทางศุลกากรในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ และเขตไหล่ทวีป เพื่อรองรับการปฏิบัติงานของกรมศุลกากรและสอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญา ดังกล่าวแล้ว จึงมีผลผูกพัน (มาตรา ๗ (๓๒) ถึง มาตรา ๗ (๓๔) และมาตรา ๓๓ ถึง มาตรา ๓๔)

๔.๑๑ การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เรื่อง การนับอายุความกรณีหลักเลี้ยงหรือพยายามหลักเลี้ยงอากร ที่ให้นับเช่นเดียวกับอายุความกรณีเรียกเก็บอากรขาดเพราะเหตุอันเกี่ยวกับชนิด คุณภาพ ปริมาณ น้ำหนัก หรือราคาแห่งของใดๆ หรือเกี่ยวกับอัตราอากรสำหรับของใดๆ โดยกำหนดให้มีอายุความ ๑๐ ปี นับแต่วันที่น่าขอเข้าหรือวันที่ส่งของออก และแก้ไขอายุความในการใช้สิทธิเรียกร้องขอคืนเงินอากรที่ชำระไว้เกินจำนวนที่พึงต้องเสียจริง จากเดิม ๒ ปี เป็น ๓ ปี นับจากวันที่น่าขอเข้าหรือวันที่ส่งของออก เพื่อให้สอดคล้องกับประมวลรัษฎากร (มาตรา ๑๗๘)

๔.๑๒ การเพิ่มเติมนิยามและบทบัญญัติ เรื่อง ผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ (Freight Forwarder) เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในทางกฎหมาย โดยกำหนดทั้งสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศทำนองเดียวกับนายเรือ สอดคล้องกับทางปฏิบัติ และเพิ่มศักยภาพให้แก่ผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ (มาตรา ๗ (๒๔) มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ และมาตรา ๘๑)

๔.๑๓ การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เรื่อง การจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับ ทำการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการตามข้ออธิบดีเห็นสมควรกับของที่นำเข้ามาและเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้อธิบดีมีอำนาจอนุมัติการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนได้ในกรณีข้ออธิบดีเห็นสมควร ตลอดจนสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และระยะเวลาในการเก็บของในคลังสินค้าทัณฑ์บนได้ (มาตรา ๑๔)

๔.๑๔ การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เรื่อง การกำหนดให้นำบทบัญญัติเรื่อง การเก็บของในคลังสินค้ามาใช้อยู่บังคับกับการนำเข้า การเก็บรักษา การส่งออก การควบคุม การขนย้ายในเขตปลอดอากร และอำนาจพนักงานศุลกากรโดยอนุโลม โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๒๓๑)

๔.๑๕ การเพิ่มเติมนิยามและบทบัญญัติ เรื่อง สินค้าที่ละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา เนื่องจากสินค้าที่ละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาถือเป็นสินค้าที่ต้องห้ามในการนำเข้ามาในหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรอย่างหนึ่ง ซึ่งตามกระบวนการพนักงานศุลกากรมีหน้าที่ต้องตรวจสอบของทุกชนิด เมื่อมีการนำเข้ามาหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร ดังนั้น การตรวจสอบปล่อยสินค้าที่ละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาก็ควรต้องอยู่ในกระบวนการเดียวกัน เพื่อให้การตรวจสอบเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และสอดคล้องกับหลักสากลที่กำหนดให้กรมศุลกากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องป้องกันและปราบปรามการละเมิดกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา (มาตรา ๗ (๑๓) มาตรา ๓๒ มาตรา ๗๒ มาตรา ๑๓๒ มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๕๕ และมาตรา ๑๕๙)

๔.๑๖ การแก้ไขเพิ่มเติมโดยการตัดบทบัญญัติ เรื่อง ทำเนียบท่าเรือ โรงพักสินค้า และที่มันคง ตามมาตรา ๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ออก เพราะเป็นบทเฉพาะกาล ที่บังคับใช้ก่อนมีพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙ หากคงไว้จะทำให้ ทำเนียบท่าเรือ โรงพักสินค้า และที่มันคง ที่ไม่ถูกต้องในปัจจุบันกลายเป็นทำเนียบท่าเรือ โรงพักสินค้า และที่มันคงที่ได้รับอนุมัติแล้ว

๔.๑๗ การแก้ไขบทบัญญัติ เรื่อง การให้ทำเอกสารและสำเนาฉบับก่อนขนของลงเรือหรือย้ายขนไปเพื่อบรรทุกลงเรือ ส่งออกนอกราชอาณาจักร โดยตัดบทบัญญัติตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ออก เพราะเห็นว่า เป็นบทบัญญัติที่ซ้ำซ้อนกับ มาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙

๔.๑๘ การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เรื่อง การบังคับคดี โดยกำหนดให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจหน้าที่ในการยึดอายัดทรัพย์สินของลูกหนี้ได้ เช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากร (มาตรา ๒๔๔ ถึง มาตรา ๒๕๓)

๔.๑๙ การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เรื่อง อำนาจของอธิบดี โดยกำหนดออกเป็น ๓ เรื่อง ได้แก่ อำนาจการบังคับบัญชา อำนาจให้เงินเดือนและเงินรางวัล และอำนาจในการกำหนดระเบียบเพิ่มเติมตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ เพื่อให้การใช้อำนาจของอธิบดีมีความชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น (มาตรา ๘)

๔.๒๐ การเพิ่มเติมบทบัญญัติ เรื่อง การขนส่งด้วยคอนเทนเนอร์ โดยให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการขนส่งด้วยคอนเทนเนอร์ เพื่อให้สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศได้ ทั้งนี้ หากมิได้มีความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยเรื่องดังกล่าวเป็นการเฉพาะ ให้การขนส่งด้วยคอนเทนเนอร์เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (มาตรา ๙)

๔.๒๑ การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เรื่อง ค่าธรรมเนียมการดำเนินพิธีการศุลกากรหรือการให้บริการทางศุลกากร โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๑๐)

๔.๒๒ การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เรื่อง การนำของที่ได้รับยกเว้นหรือคืนอากรเมื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หากนำของนั้นเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนให้ถือว่าเป็นการส่งออกนอกราชอาณาจักร ซึ่งได้รับการยกเว้นหรือคืนอากรโดยให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดระเบียบปฏิบัติได้ (มาตรา ๒๒ วรรค ๕)

๔.๒๓ การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เรื่อง ความหมายของการนำเข้าสำเร็จทางไปรษณีย์ เพื่อให้มีความชัดเจนตามกฎหมายยิ่งขึ้น (มาตรา ๗๓)

๔.๒๔ การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เรื่อง การยกเว้นอากรที่เก็บแก่ของใดๆ ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรโดยผ่านเขตแดนใดๆ ทางบกหรือตอนใดแห่งเขตแดนนั้น จากเดิมต้องออกพระราชกฤษฎีกาให้ยกเว้นอากร กำหนดให้ออกเป็นประกาศกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีแทน (มาตรา ๑๐๒)

๔.๒๕ การเพิ่มเติมบทบัญญัติ เรื่อง การผ่านแดนและการถ่ายลำ โดยกำหนดให้นำข้อห้ามข้อจำกัดไปใช้กับของที่นำเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำได้เท่าที่จำเป็นเท่านั้น เช่น ข้อห้าม ข้อจำกัดอันเกี่ยวกับศีลธรรมอันดีของประชาชน นโยบายสาธารณะความปลอดภัยของสาธารณชน การปกป้องชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช และการปกป้องการครอบครองสมบัติของชาติในด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ หรือค่านิยมทางโบราณคดี หรือการปกป้องทรัพย์สินทางการค้าหรืออุตสาหกรรม เป็นต้น เพื่อให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) (มาตรา ๑๒๘)

๔.๒๖ การแก้ไขบทบัญญัติ มาตรา ๒๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ เรื่อง การซื้อหรือรับไว้ซึ่งของอันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ให้สอดคล้องกับการแก้ไขมาตรา ๒๗ ซึ่งได้มีการปรับปรุงอัตราโทษ และปรับปรุงหลักเกณฑ์เรื่องเจตนาในการกระทำผิดให้เหมาะสมขึ้น โดยได้แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๗ ทวิ เดิม ให้เป็น ๓ วรรค ได้แก่ วรรคแรก ความผิดฐานนำหรือพาของที่ยังมิได้เสียภาษี หรือของที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร (ลักลอบหนีศุลกากร) วรรคสอง ความผิดฐานหลักเสียงอากร และวรรคสาม ความผิดฐานหลักเสียงข้อห้าม ข้อจำกัด เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๗ เดิม ที่ได้แก้ไขใหม่ ให้เป็น ๓ ฐานความผิด โดยบัญญัติเป็น ๓ มาตรา ได้แก่ มาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๔๘ และมาตรา ๑๔๙ อีกทั้ง ได้ปรับปรุงอัตราโทษปรับ และโทษจำคุกใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับแต่ละฐานความผิด โดยอัตราโทษจำคุกสูงสุดจะกำหนดไว้ไม่เกิน ๕ ปี (มาตรา ๑๕๐)

๔.๒๗ การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เรื่อง เมืองกำเนิดเป็นเท็จ โดยกำหนดให้นำหลักการตามพระราชบัญญัติห้ามนำเข้าของที่มีการสำแดงกำเนิดเป็นเท็จเข้ามา พุทธศักราช ๒๔๘๑ มาบัญญัติไว้ ซึ่งเป็นเรื่องที่กรมศุลกากรมีหน้าที่โดยตรง และกฎหมายฉบับดังกล่าวมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการ ส่งผลให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนกับการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงาน เมื่อนำมาบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. และให้นำบทลงโทษในเรื่องการลักลอบตามมาตรา ๑๔๗ และเรื่องหลักเสียงข้อห้าม ข้อจำกัด ตามมาตรา ๑๔๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เพราะความผิดกรณีนี้สามารถมีได้ทั้งกรณีลักลอบและกรณีผ่านพิธีการศุลกากรอย่างถูกต้องแต่สำแดงเมืองกำเนิดเป็นเท็จ (มาตรา ๑๘๑)

๔.๒๘ การเพิ่มเติมให้การนำของเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำ โดยหลีกเลี่ยง
ข้อจำกัดหรือข้อห้าม เป็นความผิดตามมาตรา ๑๔๙ แห่งร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. เพื่อให้สอดคล้อง
กับกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่กำหนดให้ของนำผ่านหรือของถ่ายลำต้องอยู่ภายใต้ข้อจำกัดหรือ
ข้อห้ามด้วย

๕. ข้อเสนอของส่วนราชการ

กระทรวงการคลัง พิจารณาแล้วเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ตามที่
กรมศุลกากร เสนอมา จึงเห็นควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเห็นชอบในหลักการของ
ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามที่ส่งมาด้วย ๒-๗

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมหมาย ภาษี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กรมศุลกากร สำนักกฎหมาย

โทร ๐ ๒๖๖๗ ๗๔๙๕

โทรสาร ๐ ๒๖๖๗ ๖๙๒๕

02 - 662 10226

๖๖๖๖๖๖